

והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו

בניאור בדרך אפשר

- לגביה החקוכה על גבי המוכחה **ו אין לו מוכhn**, **שהרי אכילת מזבח הזה עניין בקרבת קרבנותן** לקודש ברוך הוא, **שעל זה אמור**¹¹ בזהר רזא דקרבנה עוללה עד רזא דאייסוף, סוד הקרבן עולה עד סוד האיסוף, ונמצא שהקרבת והקרבנות, 'אכילת מזבח' היא דבר גנלה מאד ואית אפשר לומר שאכילת

- 49 הכהנים, התקהה למעלה יומר
 50 מהקרבת הקרבנות וופעל פعلاה
 51 ("בעל מתחפרים") שלא נעלם על
 52 ידי ההקרבה על גבי המזבח?
 53 ג) ובאור הענין, דהגעה ענן
 54 הקרבנות הוא שהקריבו
 55 בהימה גשמיית על-גביה המזבח
 56 וגכללת היינו שמאבדת את מציאותה
 57 הנשמית וועלה ונכללת באש
 58 הרווחנית שלמעלה, בחינת
 59 אריה דאכיל קרבניין¹², אריה
 60 שאוכל קרבנות - אמרו המכינו זיל
 61 שהasz שעל גבי המזבח היהתה "רובצה"
 62 כארוי" ומכוואר על כך בקבלה והסידות
 63 שכasher הקרבן נשרף וינכל על גבי
 64 המזבח הוא מתעה ונככל ב"ני
 65 אראיה" שברכבה העלונה וחייבו
 66 שההבהמה הקרבן הבא מן הבקר ומן
 67 הצאן נכללת ב'פנוי שור', שהוא
 68 השורש הרווחני של ההכמה הגשמי
 69 וההתעלות של הגשמיities ברוחניות היא
 70 כאשר החיות של הדבר הגשמי נכללת
 71 וועלה בשורשה ועל-ידי פנוי
 72 שור' היא נכללת ב'פנוי
 73 אריה, בחינת אליה דאכיל
 74 קרבניין, אריה שאוכל קרבנות
 75 שהוא הבחינה הרווחנית שהיא
 76 השורש הממקור לנראים הגשמיים
 77 בחינת מלכות דאצילותות,
 78 הספרה והבחינה האחרונה בעולם
 79 האצילות, מת הממלוכה, שהוא
 80 מকoor החיות והשפע של בראיה-
 81 מהאצילותות, וחייבו דהעלאת
 82 שמית לкрום, מעלים את הדות שלה
 83 וות דאצילותות, מקoor דבראיה-
 84 היא לשורש ומוקור הנבראה המתעה.

ביהור בדרכ אפשר

- בשלצמה, גם לא קשור לעמידת אברם **דמשמע** מדבר הפסוק וכן מהפיורותים בדורש ובזהו ש'זוהי **מעלה גדרולה שנפעה** אצל **המחלאים על-ידי-זה ש"הוא עומד עליהם**, דבר שקיים לנו לא היה אצלם, ורק כאשר התعلל לדרכו והורות לבך שאברהם היה יועד עליהם, היה יכול להיות אצלם **"ויאכלו" וצריך להבין מהי דאכילת המלאכים, דמשמע שגעלה אצלם בזנה?**

(ב) ויזון זה בתקדים מה שבתוב בתורה לגבי קרבן לאחר זמנו (**בזום** הקרים)... אבל לאחר תמורה... והנותר... ביום השלישי באישרף. ואם האכל... ביום השלישי לא "ירצה..." ולשון הפסוק הוא **אם האכל יאכל, ואמור רבותינו ז"ל** שמכפל הלשון **ענין קרבת קרבנותה** **שמקצתנו שיש מעלה בנהנים** **אכילות הפתוח מדבר,** ואכילת פהנים. וצריך לזכור **הנינים שהיא אכילת אך מתכפרים,** ו**ויקינו שאכלו** **אדם פועלת מה שלא ואינו מוכן,** **שהרי ואינו שאמր** **מזבח,** **אכילת מזבח ואחת אכילת בנים וכומר הפטוק לומר לאחר הזמן אסור להקריב אתبشر הקרבן על גבי המזבח, וכן אסור להוננים לאכלו.** **ואיך להבין איך מדמים אכילת הנינים שהיא אכילת קרבנות,** **ועל-עד ר' ר' דאין-שם ענין הקרבת הקרבנות ומזכירים את שניהם יחד בפסוק אחד ובכינויים וזהם, והרי אין ספק שה'אכילה' בהקרבה על גבי המזבח היא דבר נעלם לאין שיעור לעומת **ה'אכילה'** על ידי **הכהנים שם בני אדם?** **וביותר אינו מוכן,** **דאכליל קרבניין**¹², **ויקינו ש'זרע,** **ועל-ידי פני אריה אריה,** **בבחינת אריה** **הנינים מלכות דआצילותם עשיה,** **ויקינו דהעלאת דआצילות, מקור דברי כהנים אוכלם ובעלים מתכפרים,** **ויקינו שאכילת הנינים שהיא אכילת המזבח,** **שהרי תחילת מקריבים על המזבח את חלקו הקרבן שיש להקריב ווק לאחר מכון הכהנים אוכלים את החלקם. וכיוון שאמרנו בספרה הבעלים נפערת על ידי אכילת הכהנים, נמצא שלפחות במובן מסוים יש לך יתרון****

7 בhabא ל�מּן - ראה גם או"ה" בראשית (פרק ז) תשפב, א ואילך. סה"מ ה"ש"ת ע' סב ואילך. 8 צו ז, י"ח. 9 זבחים יג, ב. וראהuko"ת ר"פ צו. 10 פסחים נט, ב. 11 ראה זה"ב רלט, א. זה"ג כו, ב. 12 ראה יומא כא, ב. זה"ו, ב. זה"ב רעה, א. זה"ג יז, א. לב, ב. ועוד. ולהעיר ג"כ מלוקות' מבדר ד"ה ואורי' כבker. ואכ"מ.